

νησαν /² μετά του Γιάννη Τζιτζινάκη νὰ τοῦ φτιάσουν ἐκ θεμελίων νέον δσπίτιον, /³ τοὺς τοίχους δηλαδή, ὅποù εἶναι ἡ τέχνη τους καὶ νὰ πληρωθῶσι μὲ τὴν πῆχην /⁴ πρὸς παράδεις ἐνενήντα τὴν κάθε μίαν. Εἴ τι χρειασθῇ νὰ οἰκο /⁵ δομηθοῦν αὐτὰ τὰ τείχη εἶναι ὅλα τῶν μαστόρων, πέτρες, νερόν, /⁶ ἄμμον καὶ ἐβγάλσιμον πετρῶν, δηλαδὴ ἡ παρούτη (τὸ χορόγι τοῦ οἰκοκύρη), /⁷ τὸ μεροδούλι τοῦ ὑπουργοῦ ἐνὸς ὅποù ἔχει νὰ φτιάσῃ τὴν λάσπην, /⁸ τὸ ἥμισυ νὰ τὸ πληρώσουν οἱ μαστόροι καὶ τὸ ἥμισυ ὁ οἰκοκύρης. /⁹ Τὰ καλούπια ὅποù νὰ γυρίσουν οἱ καμάρες τῶν πορτῶν καὶ παραθυρίων καὶ ὁ /¹⁰ κερεστὲς διὰ τὲς σκαλωσιὲς εἶναι τοῦ οἰκοκύρη. Τὸ τεῖχος νὰ γίνῃ /¹¹ πλάτος ρούπια τρία ἥμισυ ἔως εἰς τὸ πάτωμα καὶ ἐπάνωθεν τοῦ πατώματος /¹² ρούπια τρία καὶ νὰ γίνουν αὐτὰ τὰ τείχη ὡσὰν τοῦ δσπιτίου Γεωργάκη /¹³ Κόκεζα καὶ τὸ κτίσιμον καλὸν καὶ γιομᾶτον μέσα, νὰ ἀρέσῃ τοῦ /¹⁴ οἰκοκύρη καὶ ὅταν δὲν ἀρέσῃ νὰ τὸ γκρεμίσουν καὶ νὰ τὸ ξανακτίσουν /¹⁵ χωρὶς ἔξοδον τοῦ οἰκοκύρη.

/¹⁶

10 Φεβρουαρίου 1821.

/¹⁷ μαστρομιχαλις τις βασιλενας κε το πουλουκι του ηποχκομε/¹⁸ Ἐλαβον κάπαρον γρόσια εἴκοσι πέντε, No 25/¹⁹ 12 Μαρτίου 1821 Ἐλαβον ὅλον τὸ λογαριασμὸν σῷον/²⁰ καὶ ἔξωφλησαν καὶ δὲν μένει νὰ πρετενδέρουν ὀβολόν./²¹ μαστρομιχαλις με το μπουλουκι του εξεφιλισα.

75

Νέον οσπίτιον*Κάδικας N. 9, φ. 15β'*

1821, 22 Φεβρουαρίου

Ο Κωνσταντῆς (Μπ)ό(μπ)ολα συνεφώνησε μετὰ τοῦ Γεώργη Γιάννη Εὐλογιᾶς /² νὰ τοῦ οἰκοδομήσῃ νέον δσπίτιον ἐκ θεμελίων ἀποκοπὴ ὡς κάτωθεν, /³ τὸ ὅποῖον νὰ γίνῃ μάκρος ἔξω, ἀπὸ τὴν μίαν γωνίαν ἔως εἰς τὴν ἄλ /⁴ λην πῆχες δώδεκα καὶ ἔνα ρούπι, ὑψος ἀπό τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, δη /⁵ λαδὴ τὴν πρώτην πέτραν ἔως τὸ τέλος ὅποù πέσουν τὰ ξυλοδέματα τῶν /⁶ περασταρίων πῆχες ἑπτά, πλάτος κούφωμα μέσα μὲ τὸ ἀχνάρι /⁷ τοῦ ίδιου Γεώργη δέκα τρία. Τὸ κτίσιμον τῶν τοίχων ἀπαράλλακτον /⁸ τοῦ δσπιτίου Γιάννη Νικολοῦ Γιαννίτζη, νὰ τοῦ γίνουν κουφώματα /⁹ εἴκοσι πόρτες, παράθυρα καὶ (ντ)ουλάπια, οἱ τράβες τοῦ σουφᾶ νὰ εἶναι /¹⁰ καστανιά, νὰ πέσουν ἀλάργον ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην δύο ἀχνά /¹¹ οια, οἱ τράβες τοῦ μικροῦ σουφᾶ καὶ τὰ ψαλίδια τῆς σκεπῆς καὶ τὰ περαστάρια /¹² πεύκινα, ἡ σκεπὴ μὲ πέταυρα, τὰ ὅποῖα πλανισμένα καὶ κοντὰ τὸ ἔνα /¹³ μὲ τὸ ἄλλο σοφιλιασμένα, ὀλόγυρα τῶν σαντζακίων νὰ βαλθῇ /¹⁴ πρεβάζει ἀπὸ σανίδι βενέτικον. "Οσοι μαστόροι δουλεύουν τὴν ἥμε /¹⁵ ων μὲ σφυριά, τόσα φορτώματα χο-

ρήγι εἶχουν νὰ φέξουν εἰς ταὴν / ¹⁶ λάσπην. Τὰ φύλλα πόρτων, παραθυρίων καὶ τὰ κουτιά (ντ)ουλαπίων / ¹⁷ καὶ τὰ μάσχουλα ὅσα χρειασθοῦν πόρτων καὶ παραθυρίων τοῦ μαστόρου. / ¹⁸ Διὰ αὐτοῦ τὰ ἔξοδα καὶ μαστορικὰ καὶ ἄλλα ὅποιον οἰκοδομηθῆ αὐτὸ / ¹⁹ τὸ δοσπίτιον ἔμειναν σύμφωνοι τὰ δύο μέρη νὰ δώσῃ ὁ / ²⁰ Γεώργης τοῦ Κωνσταντῆ μαστόρου γρόσια χίλια τριακόσια, / ²¹ Νο 1300, τὰ ὅποια ἔχει νὰ τὰ λάβῃ μὲ φάτες.

/ ²²

22 Φεβρουαρίου 1821.

/ ²³ Ἐλαβεν κάπαρον γρόσια διακόσια ἐνενήντα, Νο 290.

76

Nέον οσπίτιον

Κώδικας Ν. 9, φ.16α'

1821, 26 Φεβρουαρίου

Ο Στάθης καὶ Βασίλης Κουμανταρόπουλα καὶ Νικόλας γαμβρός τους καὶ Χρόνης Α / ² γριδιώτης συνεφώνησαν μετὰ τοῦ Νικόλα (Μπ)ουλαμαντῆ νὰ τοῦ οικοδο / ³ μήσουν νέον δοσπίτιον ἐκ θεμελίων μὲ τὴν πήχην, πρός παράδεις / ⁴ πενήντα ἔνα ἥμισυ. Τὰ τείχη νὰ γίνουν ἀπαράλλακτα ώσὰν τοῦ / ⁵ δοσπιτίου Δαμιανοῦ Χατζηδαμιανοῦ, νὰ δουλεύσουν ἑπτὰ σφυριά, τῶν ὅποι / ⁶ ων νὰ δώσῃ τὴν κάθε ἥμέραν δουλευτιάρικην ἀνὰ παράδεις εἴκοσι / ⁷ εἰς τὸν κάθε ἄνθρωπον γεμεκλίκι, τὰ ἀγκωνάρια καὶ τὰ παράγκω / ⁸ να νὰ γίνουν πελεκητά, τὸ διάστημα μία πήχη νὰ πελεκηθοῦν, / ⁹ οἱ μαστόροι νὰ κουβαλήσουν τὲς πέτρες καὶ νὰ τὲς ἐβγάλουν (τὸ (μπ)αρούτι τοῦ οἰκοκύρη) καὶ τὸ νερὸν καὶ τὸ χῶμα. Τὸ χορήγι, ἄμμον / ¹¹ νὰ φτιασθῇ καὶ ἡ λάσπη εἶναι τοῦ Νικόλα.

/ ¹²

26 Φεβρουαρίου 1821.

/ ¹³ Ἐλαβον διὰ κάπαρον γρόσια ἑκατόν, Νο 100.

Δ. Κώδικας Ν. 9 (Λυτά ἐγγραφα)

77*

μάντρα

Κώδικας Ν. 9 (Λυτό έγγραφο)

[1819], 17 Αυγούστου

Ἐσυμφώνησεν ὁ Γιάννης Λαζάρου Δρένια μὲ τὸν μαστρο-Κυριάκο / ² Λαγκαδιανὸ διὰ νὰ φτιάσειν μίαν μάνδραν ἀποπάνω / ³ ἀπὸ τὸν φοῦρνον τοῦ

* Το παρόν συμφωνητικό (αρ. 77), καθώς καὶ τα επόμενα, αριθ. 78-83, σώζονται μόνο σε πρόχειρα σχεδιάσματα. Περισσότερα βλ. στο συμφωνητικό αριθ. 49α'.

